

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

ISSN 2956-3429

» MYŚL PASTERZA

Bądźcie znakiem nadziei dla tych, którzy żyją żywą wiarą, ale i dla tych, którzy potrzebują, by ich wiara została na nowo rozpalona.

BP ARKADIUSZ OKROJ

Pasja i doświadczenie

Krzysztof Gruz

Studia to wyjątkowy czas

Każdy dzień niesie nowe wyzwania. Nauka łączy się tu z wartościami, a młodość z doświadczeniem, dając możliwość rozwijania pasji, odkrywania talentów i kształtowania własnej ścieżki.

Społeczność Akademii Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu 18 października zainaugurowała nowy rok akademicki. Uczelnia świętuje w tym roku 25-lecie działalności i od początku stawia na kształcenie młodych w duchu odpowiedzialności, wartości i profesjonalizmu. Inauguracja połączona z jubileuszem przyciągnęła do murów akademii wielu gości. Przedstawiciele świata nauki, Kościoła, polityki, a także absolwentów i studentów, dla których to miejsce ma szczególne znaczenie. Głos podczas uroczystości zabrał założyciel uczelni o. Tadeusz Rydzik, redemptorysta, który wrócił do minionych lat, wspominając trudne, ale pełne entuzjazmu początki. Podczas części inauguracyjnej odbyła się immatrykulacja studentów pierwszego

roku oraz wyróżniono najlepszych absolwentów – Katarzynę Mieszczyk i Davida Sygdiaka. Centralnym punktem spotkania był wykład inauguracyjny byłego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dr. Andrzeja Dudy, „Znaczenie prawdy historycznej”. Prelegent zwrócił uwagę na to, jak istotną rolę w życiu społecznym i narodowym odgrywa rzetelne podejście do historii. Jak podkreślił, prawda historyczna nie jest kwestią opinii czy politycznych interpretacji, lecz wynikiem uczciwej pracy badawczej, opartej na faktach i źródłach. – Jest ona efektem debaty prowadzonej przez rzetelnych historyków, którzy w oparciu o autentyczne źródła poszukują pełnego obrazu przeszłości. Nie tworzą nowych dowodów, nie zatajają i nie niszczą istniejących.

Po części oficjalnej uczestnicy przeszli do sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II, gdzie sprawowana była Msza św. Przewodniczył jej i homilię wygłosił bp Arkadiusz Okroj, który podkreślił, że uczelnię tworzą ludzie

pochodzący z różnych środowisk, a łączy ich wybór miejsca, które nie jest jedynie fabryką dyplomów, lecz posiada głęboką tożsamość. Następnie zwrócił się do studentów. – Nie podejmujecie wysiłku nauki ze względu na tytuły, ale łączy was przekonanie, że jesteśmy zależni od Boga. Podjecie formację intelektualną i duchową, bo wiecie, że to nie człowiek stwarza mądrość, ale się na nią otwiera. Ufamy, że stworzycie środowisko ludzi, którzy chcą być fachowcami od mediów, prawa, polityki, medycyny, ale jednocześnie chcecie mieć serce otwarte na Boga i drugiego człowieka. Podczas Eucharystii głos zabrał o. Dariusz Paszyński, prowincjał warszawskiej prowincji redemptorystów: – Przed wami wspaniała podróż. Pamiętajcie, że studia to nie tylko zdobywanie wiedzy, ale przede wszystkim wychowywanie serca i sumienia. Rozwijajcie swój intelekt, zdobywajcie wiedzę, formujcie swojego ducha.

Na zakończenie odbyło się wręczenie dyplomów absolwentom.

AGATA PAWLUK

Podwójne święto

CHEŁMNO W Katolickich Pallotyńskich Szkołach odbyła się uroczystość z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

Spotkanie z okazji Dnia Edukacji Narodowej to tradycja w „katoliku” w Chełmnie. Tego dnia społeczność szkolna świętuje podwójnie. Uczniowie, nauczyciele i rodzice spotkali się w kościele św. Józefa. Podczas Mszy św. sprawowanej przez ks. Zdzisława Szmehla, pallotyna, prowincjała zgromadzenia, ks. Jerzego Bieńkowskiego, proboszcza pallotyńskiej parafii, i ks. Kamila Wolana, pallotyna, dyrektora „katolika”, odbyło się ślubowanie uczniów klas I szkoły podstawowej i liceum oraz nowych uczniów, którzy dołączyli do klas IV, V i II LO. Podczas liturgii był poczet sztandarowy, a o oprawę muzyczną za dbały szkolne wokalistki i instrumentalistki. Rycerski akcent przedstawił gość – Dariusz Dzieciół z Chełmińskiego Towarzystwa Strzeleckiego – Bractwa Kurkowego. Potem w akademii z okazji Dnia Edukacji Narodowej wystąpili licealiści z klas pierwszej i drugiej oraz zespół muzyczny prowadzony przez ks. Szymona Pakułę, pallotyna. **n**

AGNIESZKA WASZKIEWICZ

Wielu młodych wybiera szkołę katolicką

niedziela
GŁOS TORUNIA

Ks. Paweł Borowski

(redaktor odpowiedzialny)

Renata Czerwińska, Agata Pawluk,
Ewa Melerska, ks. Przemysław Witkowski
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30, torun@niedziela.pl

Beata Pieczykura

(redaktor prowadząca – Częstochowa)
tel. 34 369 43 24

Aleksandra Jakóbowska

Nowa wspólnota

DZIAŁDOWO W parafii Podwyższenia Krzyża Świętego otwarto nowy oddział Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

W wydarzeniu 10 października uczestniczyli: członkowie Zarządu Diecezjalnego: Daria Grzelak, Dominika Kowalska, Wiktoria Tokarska, ks. Łukasz Meszyński, asystent diecezjalny, ks. kan. Stanisław Kadziński, proboszcz ks. Maciej Kozłowski, opiekun wspólnoty, a także młodzież, która spotyka się od roku i pragnie wstąpić w szeregi stowarzyszenia.

Spotkanie rozpoczęła modlitwa. Następnie przedstawiciele zarządu przybliżyli prawa i obowiązki członków KSM, omówili cele i zadania stowarzyszenia. Po części wprowadzającej odbyło się głosowanie, na którym zostali wybrani przedstawiciele nowo

**Młodzi z entuzjazmem
pochodzą do nowych zadań**

powstałego oddziału: prezesem została Weronika Wyrzykowska, zastępcą Nikola Bułak, sekretarzem Aleksandra Jakóbowska, zastępcą sekretarza Anna Maciejewska, a skarbnikiem Marta Orlińska. Po części oficjalnej przyszedł czas na gry i zabawy integracyjne, które miały na celu lepsze poznanie siebie nawzajem, budowanie relacji i wspólnoty. Spotkanie zakończyło się przy poczęstunku w postaci słodkości przygotowanych przez członków wspólnoty.

Powstanie oddziału KSM w Działdowie to ważny krok w rozwoju religijnego i społecznego życia młodzieży. Nowy oddział z entuzjazmem rozpoczyna swoją działalność, podejmując hasło stowarzyszenia: „Przez cnotę, naukę i pracę służyć Bogu i Ojczyźnie – GOTÓW”. **n**

ALEKSANDRA JAKÓBOWSKA

Spotkanie z papieżem

TORUŃ Gościem kolejnego spotkania z cyklu „Wieczory u św. Antoniego” był Bogdan Major.

Dzięki niemu 21 października uczestnicy mieli okazję powrócić pamięcią do jednego z najważniejszych wydarzeń w historii miasta – wizyty św. Jana Pawła II w 1999 r. Bogdan Major w tamtym czasie uczestniczył w przygotowaniach do papieskiej pielgrzymki jako wieloletni radny i przewodniczący Rady Miasta Torunia.

W czasie spotkania zaprezentował fotografie, dokumenty i pamiątki z tamtego okresu, ukazujące nie tylko przebieg wizyty, ale i emocje, które towarzyszyły uczestnikom – od powitania papieża na toruńskim lotnisku przez jego przejazd pamiobilem przez starówkę aż po uroczystość

Krystyna Biłska

beatyfikacji ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Wspomnienia te pozwoliły na nowo przeżyć chwile, gdy słowa św. Jana Pawła II o pokoju, miłości i jedności wybrzmiały na toruńskiej ziemi.

Spotkanie zakończyło się wspólną modlitwą przy pomniku św. Jana Pawła II przy kościele św. Antoniego. Wierni przynieśli znicze, które rozświetliły przestrzeń, tworząc nastrój modlitwy i refleksji. **n**

JACEK BIŁSKI

Justyna Buler

Głębia śpiewu, głębia modlitwy

Warsztaty przyciągnęły wiele osób

TORUŃ Warsztaty śpiewu gregoriańskiego spotkały się z dużym zainteresowaniem.

Organizatorem „Dies gregoriani”, które odbyło się 18 października, było Międzynarodowe Stowarzyszenie Studiów Śpiewu Gregoriańskiego – sekcja polska (AISCGre) przy współpracy ze Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej oraz Komisją Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej.

Wydarzenie miało charakter wyjątkowy – po raz pierwszy taka inicjatywa odbyła się w Grodzie Kopernika, gromadząc ponad 60 uczestników. Frekwencja przerosła najsmielsze oczekiwania organizatorów.

Zajęcia prowadzili ks. Mariusz Białkowski, twórca i prezes polskiej sekcji AISC-Gre, oraz ks. Maciej Kępczyński, dyrektor Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej. Z pasją dzielili się swoją wiedzą i doświadczeniem, ukazując, że śpiew gregoriański jest żywą modlitwą Kościoła. Praktyczne warsztaty dotyczące wykonywania repertuaru gregoriańskiego dopełniane były refleksją nad Słowem, które stanowi centrum tego śpiewu. Nie zabrakło także wykładów wprowadzających w historię i znaczenie liturgicznego śpiewu Kościoła.

Szczególnym momentem, zwieńczającym wydarzenie, była liturgia z udziałem wszystkich uczestników spotkania,

podczas której wykonano opracowane w trakcie warsztatów proprium i ordynarium missae. Modlitwa we wnętrzu kościoła Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny stała się dla wielu głębokim duchowym przeżyciem także dzięki życzliwości ks. prał. Wojciecha Niedźwieckiego.

Uczestnicy dzielili się swoimi doświadczeniami i wymieniali się wiedzą. Nie zabrakło też czasu na rozmowy przy posiłku.

„Dies Gregoriani” to coś więcej niż warsztaty muzyczne. To zanurzenie się w ciszy i modlitwie, której wyrazem jest tradycyjny śpiew liturgiczny Kościoła. **n**

JUSTYNA BULER

Mali misjonarze nadziei

JABŁONOWO Najmłodsi parafianie z parafii Chrystusa Króla włączyli się w obchody Tygodnia Misyjnego.

Niedziela Misyjna i Tydzień Misyjny to okazja, by pamiętać w modlitwach o misjonarzach i misjonarkach pracujących na całym świecie, zwłaszcza o tych pochodzących z naszej diecezji. 19 października przypomnieli o tym dzieci należące do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci w Jabłonowie Pomorskim.

Podczas Mszy św. w kościele Chrystusa Króla dzieci proklamowały Słowo Boże, modliły się w intencji misji i misjonarzy w modlitwie powszechnej, a przynosząc w procesji symboliczne dary, pokazały, na czym polega wolontariat, że jest to bezinteresowna pomoc bliźniemu i ofiarowanie swojego czasu. Dzięki owocnej współpracy z rodzicami dzieci w przygotowanych przez siebie i rodziców strojach

Ks. Krzysztof Kownacki

Dzieci pokazały piękno i różnorodność misji

zaprezentowały mieszkańców krajów, w których pracują polscy misjonarze: Afryka (Kamerun, Tanzania, Madagaskar, Zambia, Rwanda, Kenia), Ameryka Południowa i Środkowa (Brazylia, Boliwia, Argentyna, Peru, Kuba), Ameryka Północna (Kanada, Alaska), Oceania (Papua Nowa Gwinea), Azja (Kazachstan, Uzbekistan, Chiny, Filipiny, Japonia). Wierni uczestniczący we Mszy św. mogli poczuć misyjny

klimat dzięki piosenkom w wykonaniu scholi dziecięcej „Vox Angelorum”.

Tego samego dnia oraz w dniach 20-21 i 23 października młodzi wolontariusze przygotowali nabożeństwa różańcowe, podczas których modlili się w intencji dzieci z krajów misyjnych i misjonarzy pochodzących z naszej diecezji, a w szczególności kapłanów fidei donum. **n**

Ks. KRZYSZTOF KOWNACKI

Śladami maryjnych sanktuariów

Gietrzwałd, mała miejscowość na Warmii. Z pozoru miejsce jak tysiące w naszym kraju. Co sprawia, że z roku na rok przybywają tam tłumy pielgrzymów z całej Polski i spoza jej granic?

KAMILA WILCZYŃSKA

Jest to z pewnością zasługa wydarzeń z 1877 r., kiedy to Matka Boża ukazała się na drzewie klonu dwóm dziewczynkom, Basi i Justynie. Jest to jedyne objawienie Maryi na ziemiach polskich zatwierdzone przez Kościół katolicki.

Matka różańcowa

12 października do Gietrzwałdu udała się ponad pięćdziesięcioosobowa grupa wiernych z parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny z Gostkowa wraz z proboszczem ks. Pawłem Borowskim. Wizytę w sanktuarium rozpoczęli od uczestnictwa we Mszy św. Po Eucharystii, przy kapliczce upamiętniającej objawienia wysłuchali historii o tym, jak to dwóm dziewczynkom ukazała się Piękna Pani i prosiła je, by odmawiały Różaniec. Maryja obiecała, że miejsce objawienia zostanie napełnione łaskami. Nieopodal kapliczki znajduje się pobłogosławione przez Maryję źródło, z którego

Pielgrzymi w Stoczku

można zaczerpnąć wody. Wydarzenia w Gietrzwałdzie z pewnością umocniły polskość podczas trudnego życia pod zaborami.

Mimo wietrznej i deszczowej pogody pielgrzymi zanieśli Matce swoje intencje podczas nabożeństwa drogi krzyżowej, kiedy wędrowali od stacji do stacji ścieżkami otaczającymi sanktuarium. – W Gietrzwałdzie byłam kilkanaście lat temu. Sporo się zmieniło, ale nadal czuje się tu wyjątkową obecność Matki Bożej – dzieli się Krystyna.

Królowa Pokoju

Kolejnym sanktuarium na pielgrzymkowej mapie był Stoczek Klasztorny i wizyta u Matki Bożej Królowej Pokoju. Pielgrzymi mogli wpatrywać się w oblicze Maryi i modlić się o pokój na świecie, w rodzinach i we własnych

sercach, ale także wysłuchać historii internowania Prymasa Tysiąclecia. Ten błogosławiony Polak spędził tu w zamknięciu blisko rok. Podśledzany i kontrolowany na każdym kroku, pozostał niezłomny w wierze. Jego postawa może być dla wszystkich przykładem i zachętą, by mimo wszelkich przeciwności losu nie odwracać się od Boga, bo wiara może rozerwać kajdany i przynieść ukojenie. – Życie kard. Wyszyńskiego może być wzorem do naśladowania dla nas wszystkich, i młodych, i starszych, szczególnie w takich niepewnych czasach, w jakich przyszło nam żyć – mówi Jan.

Warto wspomnieć, że w latach 80. XX w. kustoszem sanktuarium był związany z Gostkowem ks. Eugeniusz Kamiński, marianin. To właśnie z jego inicjatywy cudowny obraz został ukoronowany. Jego mama mieszkała w naszej parafii aż do śmierci, a wielu mieszkańców naszej wsi dobrze go pamięta.

– Jesteśmy wdzięczni proboszczowi za zorganizowanie pielgrzymki w tak piękne i wyjątkowe miejsca. Czas spędzony zarówno w Gietrzwałdzie, jak i w Stoczku z pewnością nas wszystkich wzbogacił duchowo, ale też pozwolił na wspólne rozmowy – podsumowuje Danuta.

Wierni z Gostkowa już rozmyślają o kolejnych kierunkach wspólnych wyjazdów w kolejne święte miejsca.

Na kalwaryjskich drózkach

Wiara i rozum

Wydział Teologiczny to miejsce, gdzie nauka spotyka się z wiarą, a refleksja nad duchowością łączy się z badaniami naukowymi. Jego misją jest kształcenie, rozwój myśli teologicznej oraz dialog między religią, kulturą i współczesnym światem.

Agata Pawluk

Wydział docenia swoich studentów

AGATA PAWLUK

nauguracja roku akademickiego na Wydziale Teologicznym UMK w Toruniu odbyła się 16 października. Uroczystość rozpoczęła się Mszą św. w intencji społeczności akademickiej, której przewodniczył i homilię wygłosił bp Arkadiusz Okroj. Podkreślił w niej znaczenie teologii we współczesnym świecie. – Teologia jest duszą uniwersytetu, miejscem ciszy pośród hałasu, w którym każdy ma własną prawdę. Teologia staje się przestrzenią zasłuchania w Boga, który mówi i pragnie, abyśmy tworzyli cywilizację ludzi otwartych na Jego ducha prawdy i kulturę ludzi otwartych na wartości uniwersalne – mówił bp Arkadiusz.

Serce uniwersytetu

Zwrócił uwagę na wyzwania, jakie stoją przed światem nauki i uniwersytetami. Podkreślił, że teologia nie tylko poszukuje prawdy, ale także pomaga ją chronić w obliczu współczesnych zagrożeń. – Uniwersytety mogą być skażone ideologią – świadomą zgodą na otwarcie się na ducha kłamstwa. Trudno bronić tego, co piękne i szlachetne, bo duch kłamstwa zamyka w schematach, stereotypach i samozakłamaniu, odbierając chęć myślenia i poszukiwania. Dlatego ważne jest, aby nasz toruński uniwersytet cieszył się

z Wydziału Teologicznego, bo nawet kiedy skażenie duchem kłamstwa dotknęło różne przestrzenie uniwersytetu, to teologia pozostaje miejscem rozświetlonym duchem prawdy. Biskup Okroj podkreślił, że uniwersytet to nie tylko miejsce nauki, ale przestrzeń po-

Uniwersytet to nie tylko miejsce nauki, ale przestrzeń poszukiwania sensu.

szukiwania sensu. – Ludzie tworzący środowisko uniwersyteckie muszą cechować się odwagą szukania sensu, aby uniwersytet nie stał się miejscem przekazywania bezdusznej wiedzy, zbiorem prawd, które nie wiedzą, dokąd prowadzą. Potrzeba im odwagi, która nie godzi się, aby człowieka i sens jego życia mierzyć algorytmem sztucznej inteligencji. Uniwersytety potrzebują wydziałów teologicznych, ponieważ są one w stanie uchronić je przed tym, by nie stały się zaprzeczeniem samych siebie i nie straciły otwartości swego uniwersalnego ducha.

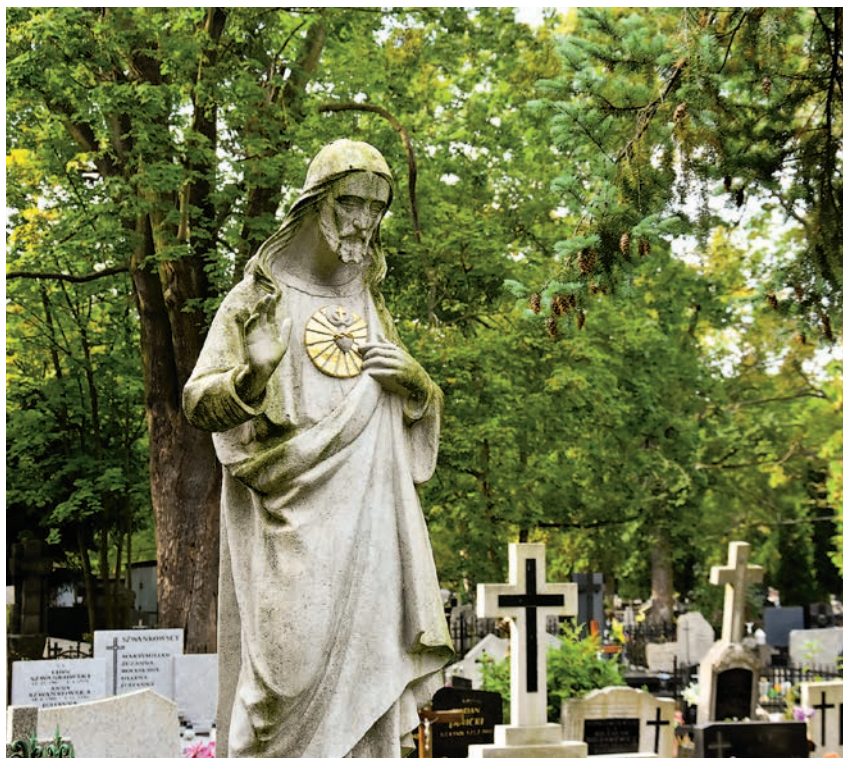
Jak w domu

Podczas części inauguracyjnej głos zabrał ks. prof. dr hab. Dariusz Kotecki, dziekan Wydziału Teologicznego, który życzył studentom owocnego roku akademickiego, a także podsumował

działalność wydziału w minionym roku, podkreślając osiągnięcia naukowe. Podczas inauguracji immatrykulowano studentów pierwszego roku i wręczono nagrody wyróżniającym się członkom wspólnoty akademickiej. Nagrodę dla najlepszego absolwenta otrzymał Jakub Trendowicz, a wyróżnienie dla najlepszego studenta odebrał kl. Paweł Malinowski. Głos zabrała również Zuzanna Amarowicz, przewodnicząca Samorządu Studentckiego Wydziału Teologicznego UMK. – Na wydziale teologicznym jesteśmy jak rodzina, która kocha, ale też wymaga. Wydział wychowuje nas do dojrzałości, odpowiedzialności i samodzielnego krytycznego myślenia. Chodzi przede wszystkim o formację serca, abyśmy wyszli stąd nie tylko z tytułem, ale przede wszystkim bardziej uważni, pokorni i otwarci. Życzę nam, abyśmy nie bali się wymagań. Niech będą one drogą do prawdziwej dojrzałości i świętości.

Gościem inauguracji był ks. prof. Stefan Attard z Uniwersytetu Maltańskiego, który wygłosił wykład inauguracyjny zatytułowany „Making Tangible the Intangible: Nicaea as a Model for Academia”.

Podczas Mszy św. oraz uroczystości inauguracyjnej oprawę muzyczną zapewnił chór Wydziału Teologicznego. **n**

Ewa Melerska

W minionym roku do wieczności odeszło 6 kapłanów z naszej diecezji:

ks. kan. Stanisław Herman, rezydent parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu. Zmarł w 74. roku życia i 47. roku kapłaństwa.

ks. Wacław Dokurno, proboszcz parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Przecznie. Zmarł w 71. roku życia i 39. roku kapłaństwa.

ks. kan. Jarosław Janowski, proboszcz parafii w Nowej Wsi Królewskiej. Zmarł w 47. roku życia i 22. roku kapłaństwa.

ks. kan. Zenon Żmijewski, emerytowany proboszcz parafii w Pokrzydowie. Zmarł w 74. roku życia i 49. roku kapłaństwa.

ks. kan. Leszek Łobodziński, emerytowany proboszcz parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Dźwierznie. Zmarł w 69. roku życia i 42. roku kapłaństwa.

ks. prał. Stanisław Kardasz, emerytowany proboszcz parafii Matki Bożej Zwycięskiej i św. Jerzego w Toruniu. Zmarł w 89. roku życia i 66. roku kapłaństwa.

Polecajmy naszych zmarłych Sercu Jezusowemu

Wieczna pamięć

W listopadowej zadumie stajemy przy grobach bliskich, by modlitwą wyrazić wdzięczność i pamięć o tych, którzy odeszli do wieczności.

EWA MELERSKA

Listopad to miesiąc szczególnej zadumy i modlitwy za zmarłych. Uroczystość Wszystkich Świętych oraz następujące po niej wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych przypominają, że życie człowieka nie kończy się tutaj, na ziemi, ale trwa na wieki. Warto w tym czasie zamyślenia odwiedzić cmentarz, pomodlić się, zapalić znicz i wspomnieć tych, którzy poprzedzili nas w drodze do domu Ojca.

Pamiętamy w tych dniach o naszych rodzicach, dzieciach, dziadkach, przyjaciółach, sąsiadach, nauczycielach i wszystkich, którzy byli częścią

naszego życia, a dziś nie ma ich przy nas. Każdy z nich zostawił po sobie ślad: dobre słowo, gest życzliwości, modlitwę, pamiątkę. W ten sposób ich świadectwo nadal wydaje owoce w naszym świecie. Niech ludzie, którzy odegrali ważne role w naszym życiu, będą dalej obecni w naszych myślach, stając się autorytetami, postaciami do odkrycia i wzorami do naśladowania.

Czas zadumy

W modlitwach pamiętajmy także o zmarłych kapłanach, którzy byli dla nas pasterzami, spowiednikami, nauczycielami wiary i świadkami Chrystusowej miłości. Wspomnijmy tych, którzy przez lata stali przy ołtarzu, chrzcili nasze dzieci, przygotowywali nas do przyjęcia I Komunii św., błogosławili nasze małżeństwa i odprowadzali bliskich na miejsce spoczynku. Oni także potrzebują naszej modlitwy, ofiarowania Mszy św. czy odpustów.

Niech ten listopadowy czas będzie dla nas zatrzymaniem, refleksją nad życiem i tajemnicą śmierci. Zastanówmy się, jakie ślady my zostawiamy w sercach naszych bliskich. Czy po naszym odejściu będą pamiętać to, jakimi wartościami się kierowaliśmy, jak spędzaliśmy z nimi czas na rozmowach, cichej obecności w radości i trudach? Czy będą wspominać to, jak żyliśmy blisko Chrystusa, zanurzeni w modlitwie i Eucharystii? Czy raczej zapamiętają nas w pędzie, goniących za tym, co materialne, zbyteczne i ziemskie? Mamy jeszcze czas, aby przekierować nasze życie na to i na tych, którzy są ważni. Skupmy się na tym, co tu i teraz, ale miejmy w sercach tęsknotę za niebem. Upływający czas niech będzie przez nas dobrze i wartościowo wykorzystany na zbliżanie się do Boga i drugiego człowieka, abyśmy u kresu naszych dni, z czystym sercem, mogli wtulić się w ramię kochającego Ojca. **n**